Sistemes de Tipus

Albert Rubio

Llenguatges de Programació, FIB, UPC

Primavera 2016

Sistemes de tipus

- 1 Introducció als Sistemes de tipus
- 2 Propietats dels Sistemes de tipus
- 3 Inferència de tipus
- 4 Algorisme de Milner

Continguts

- 1 Introducció als Sistemes de tipus
- Propietats dels Sistemes de tipus
- 3 Inferència de tipus
- 4 Algorisme de Milner

Introducció

Usos principals dels tipus en els llenguatges de programació:

- Donar nom i organitzar conceptes.
- Assegurar-se que els bits de memòria s'interpreten consistentment.
- Donar informació al compilador sobre les dades manipulades pel programa.

Introducció

És important tenir en compte que:

- No hi ha llenguatges de programació sense tipus
- Sempre hi ha alguna forma de tipus.
   No necessàriament explícits.

El fet d'exitir tipus implica l'aparició dels "errors de tipus"

Continguts

- 1 Introducció als Sistemes de tipus
- Propietats dels Sistemes de tipus
- 3 Inferència de tipus
- 4 Algorisme de Milner

Type safety

Un llenguatge és "type safe" si cap programa pot donar errors de tipus en temps d'execució.

Alguns errors típics en execució:

- Type Cast: usar un valor d'un tipus en un altre tipus.
   Per exemple, en C un enter pot ser usat com a funció (com a adreça), però pot saltar on no hi ha una funció (generant un error).
- Aritmètica de punters.
   Per exemple, a C si tenim
   A* p;
   Ilayors *(n+i) té tipus A

llavors *(p+i) té tipus A, però el que hi ha a p+i pot ser qualsevol cosa i pot causar un error de tipus.

Inferència de tipus

Type safety

- Alliberament explícit de memòria (deallocate/delete). Per exemple, a Pascal usar un apuntador alliberat pot donar errors de tipus.
- En llenguatges OO (antics). No existència d'un mètode (degut a l'herència).

Exemples de llenguatges:

- "Type safe": Haskell, Java, ...
- "Type unsafe": C. C++. ...

Tipat fort/feble

a = 2

Els llenguatges amb tipat fort són els que imposen restriccions que eviten barrejar valors de diferents tipus (per exemple, amb conversions implícites).

Per exemple, amb un tipat feble podem tenir:

```
b = "2"
a + b  # JavaScript retorna "22"
a + b  # Visual Basic retorna 4
```

Exemples de llenguatges:

- Tipat fort: C++, Java, Python, Haskell, ...
- Tipat feble: Basic, JavaScript, Perl, ...

Comprovació Estàtica/Dinàmica

- Comprovació estàtica: en temps de compilació. Conservadora. Codi més eficient.
- Comprovació dinàmica: en temps d'execució.

En llenguatges OO (sense comprovació estàtica) com ara Ruby, es poden donar excepcions d'execució: "Method undefined".

Pot implicar, restringir construccions com l'herència, per garantir que sempre tot serà tiplable (type safe).

Continguts

- 1 Introducció als Sistemes de tipus
- Propietats dels Sistemes de tipus
- 3 Inferència de tipus
- 4 Algorisme de Milner

Sistema de tipus del Haskell

Usarem un estil de regles d'inferència (com al λ -calcul):

Variable:Declaració:Abstracció:
$$x: \tau \in \Gamma$$
 $f:: \tau \in \Gamma$
$$\Gamma \cdot \{x: \sigma\} \vdash t: \tau$$
$$\Gamma \vdash x: \tau$$
$$\Gamma \vdash f: \tau \xi$$

Aplicació:
$$\frac{\Gamma \vdash s : \sigma \to \tau \quad \Gamma \vdash t : \sigma}{\Gamma \vdash (s \ t) : \tau}$$

Let:

$$\frac{\Gamma \vdash s : \sigma \quad \Gamma \cdot \{x : \sigma\} \vdash t : \tau}{\Gamma \vdash \text{let } x = s \text{ in } t : \tau}$$

Context declaration:

$$\frac{C[\alpha] => f :: \tau[\alpha] \in \Gamma \quad C[\sigma] \text{ es satisfà a } \Gamma}{\Gamma \vdash f : \tau[\sigma] \xi}$$
 on ξ es una substitució de tipus

Sistema de tipus del Java

Usarem un estil de regles d'inferència (com al λ -calcul):

Constants:

$$\overline{\vdash 1 : \mathtt{Int}}$$

Variables:

$$\frac{x:T\in E}{\vdash x:T}$$

Aplicació de funció:

$$\frac{E \vdash e_1 : T_1 \dots E \vdash e_n : T_n}{E \vdash obj.f(e_1, \dots, e_n) : T}$$

Si $obj : Class\{\dots T \ f(T_1, \dots, T_n)\dots\} \in E$

Sistema de tipus del Java

Exemple de derivació de tipus

$$\frac{x:Object\{\dots String\ toString()\dots\} \in E}{E \vdash x.toString():String}$$

$$E \vdash System.out.println(x.toString()):void$$

$$\text{ja que}$$

$$System.out:PrintStream\{\dots void\ println(String)\dots\} \in E$$

és a dir, System.out és un objecte de la classe PrintStream

- Cal afegir la noció de subtipus (herència)
- Cal extendre les regles y afegir-ne de noves.

Sistema de tipus del Java amb herència

Aplicació de funció:

$$\frac{E \vdash e_1 : U_1 \quad \dots \quad E \vdash e_n : U_n \quad E \vdash U_1 \leq T_1 \quad \dots \quad E \vdash U_n \leq T_n}{E \vdash obj.f(e_1, \dots, e_n) : T}$$

Si $obj : Class\{\dots T \ f(T_1, \dots, T_n) \dots\} \in E$

Regles pel subtipat:

Reflexivity:

$$\overline{\vdash T \leq T}$$

Object:

 $\frac{T \text{ no \'es un tipus primitiu}}{\vdash T \leq Object}$

Implements:

class U implements $T \in E$

$$E \vdash U \leq T$$

En general, si $U \leq T$ apareix directament a E amb un implements o un extends

Sistema de tipus del Java amb herència

Més regles pel subtyping

Cal definir de qui s'hereten els mètodes quan hi ha herència i redefinició de mètodes.

Solució: del més proper!

Problemes amb l'herència múltiple.

Sistema de tipus del Java amb herència

Suposeu que tenim

$$D \le B \le A$$
$$D \le C \le A$$

Aquí D presenta herència multiple de B i C.

Si D crida a un mètode d'A que ha estat redefinit per B i per C de maneres diferents.

De qui ha d'heretar el mètode?

És un problema de tipus!

Java no admet herència múltiple.

Per exemple, C++ i Python sí ho admeten però de formes diferents.

Inferència de tipus

Mecanisme (re)inventat per Robin Milner (Curry i Hindley havien desenvolupat idees similars independentment en el context del lambda-calcul)

Propietats dels Sistemes de tipus

Donat un programa en un llenguatge de programació trobar el tipus més general pel programa (y totes les seves expressions) dins del sistema de tipus del llenguatge.

L'algorisme és similar a la "unificació".

- Sempre present als llenguatges funcionals.
- S'ha estès a altres llenguatges. Per exemple Visual Basic, C#, C++, ...

Inferència de tipus a C++

A la versió més recent de l'estàndar de C++ (C++0x/C++11) apareix la inferència de tipus.

Paraula clau "auto"

auto
$$x = 0$$
;

També hi ha la Paraula clau decltype

Obté el tipus d'una expressió.

```
decltype(u+1) m = 0;
```

No necessariament genera el mateix tipus que auto. Vegeu l'exemple (exem.cpp)

Introducció als Sistemes de tipus

- En la majoria de casos no cal definir res.
- Algunes situacions estranyes.
- Problemes amb l'anomenada "Monomorphism restriction"
   Sovint no es pot sobrecarregar una funció si no es dona una declaració explicita de tipus (veure exemples).

Es poden demanar els tipus inferits.

Continguts

- 1 Introducció als Sistemes de tipus
- Propietats dels Sistemes de tipus
- 3 Inferència de tipus
- 4 Algorisme de Milner

Noms:

- Hindley–Milner
- Damas-Milner
- Damas-Hindley-Milner

Propietats:

- Complet
- Computa el tipus més general possible sense necessitat d'anotacions
- Eficient: gairebé lineal (inversa de la funció d'Ackermann) L'eficiència depend de l'algorisme d'unificació que s'apliqui.

- S'assigna un tipus a l'expressió i a cada subexpressió.
  - Si el tipus conegut se li assigna aquest tipus.
  - Sinó se li assigna una variable de tipus.

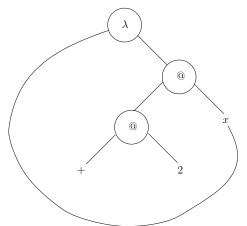
Recordeu que les funcions són expressions.

- 2 Es genera un conjunt de restriccions (d'igualtat principalment) a partir l'arbre de l'expressió.
  - Aplicació.
  - Abstracció.
  - Let
  - ...
- 3 Es resolen les restriccions usant unificació.

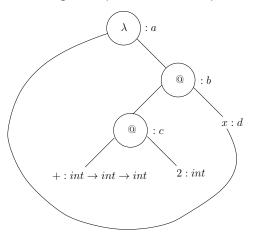
• Considereu l'expressió: (+ 2 x)

- Considereu l'expressió: (+ 2 x)
- Lliguem les variables lliures amb lambdas: $\lambda x.(+2x)$

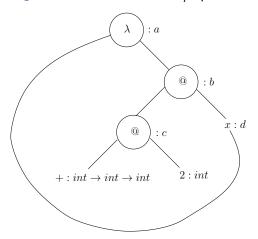
- Considereu l'expressió: (+ 2 x)
- Lliguem les variables lliures amb lambdas: $\lambda x.(+2x)$

1 Assignem tipus a totes les expressions

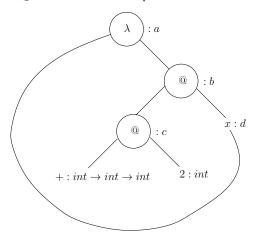
2 Generem les restriccions/equacions

Equacions:

$$a = d \rightarrow b$$

 $c = d \rightarrow b$
 $int \rightarrow int \rightarrow int = int \rightarrow c$

3 Solucionem les equacions amb unificació

Equacions:

$$a = d \rightarrow b$$

 $c = d \rightarrow b$
 $int \rightarrow int \rightarrow int = int \rightarrow c$

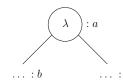
Solució:

$$a = int \rightarrow int$$
 $b = int$
 $c = int \rightarrow int$
 $d = int$

$$\textit{int} \rightarrow \textit{int}$$

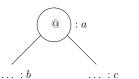
Aquestes són les regles per generar les equacions:

Abstracció:

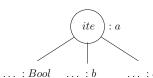
 $a = b \rightarrow c$

Aplicació:

$$b = c \rightarrow a$$

IfThenElse:

$$a = b$$

Considerem ara:

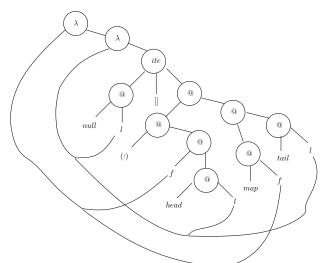
$$map f I = if (null I) then [] else f (head I) : map f (tail I)$$

Podem entendre una definició, com una funció que aplicada als paràmetres ens torna la part dreta de la definició.

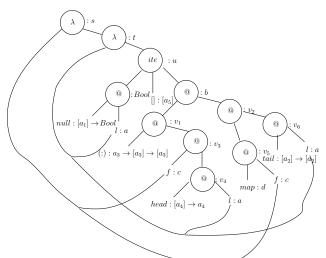
```
\lambda f. \lambda l. if (null l) then [] else f (head l): map f (tail l)
```

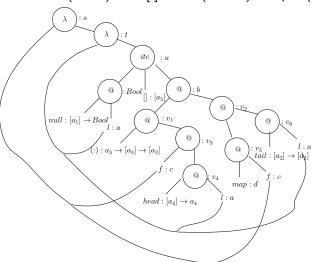
Noteu que el tipus de *if* _ then _ else és:

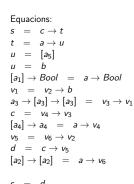
$$if\_then\_else:Bool \ \rightarrow \ a \ \rightarrow \ a \ \rightarrow \ a$$

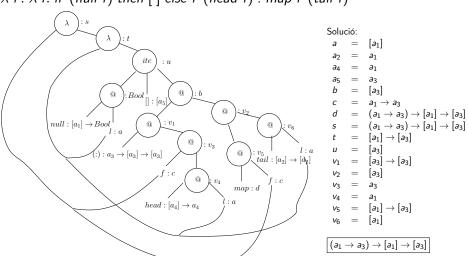

Introducció als Sistemes de tipus

$$(a_1
ightarrow a_3)
ightarrow [a_1]
ightarrow [a_3]$$

Considerem ara:

$$map\ f\ (x:xs)=(f\ x):(map\ f\ xs)$$

És a dir, una definició amb pattern matching

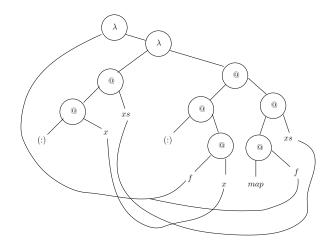
En aquest cas la introducció de lambdas és una mica diferent, ja que tractem els patrons com si fossin vairables lliures:

$$\lambda f. \lambda (x : xs). (f x) : (map f xs)$$

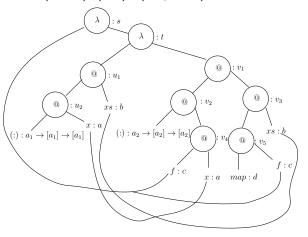
Noteu que ara hem de considerar que el primer argument de lambda pot ser una expressió, que tractarem igual que les demés.

Totes les variables del *pattern* queden lligades per la lambda.

 $\lambda f. \lambda (x : xs). (f x) : (map f xs)$

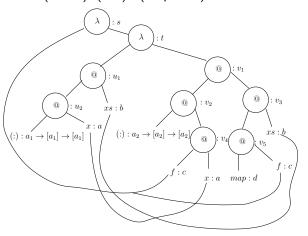
$\lambda f. \lambda (x : xs). (f x) : (map f xs)$

Equacions:

$$s = c$$

$\lambda f. \lambda (x : xs). (f x) : (map f xs)$

Solució:

$$\begin{array}{lll} a_1 & = & a \\ b & = & [a] \\ c & = & a \rightarrow a_2 \\ d & = & (a \rightarrow a_2) \rightarrow [a] \rightarrow [a_2] \\ s & = & (a \rightarrow a_2) \rightarrow [a] \rightarrow [a_2] \\ t & = & [a] \rightarrow [a_2] \\ u_1 & = & [a] \\ u_2 & = & [a] \rightarrow [a] \end{array}$$

$$egin{array}{lll} u_2 &=& [a]
ightarrow [a] \ v_1 &=& [a_2] \end{array}$$

$$v_2 = [a_2] \rightarrow [a_2]$$

 $v_3 = [a_2]$

$$v_4 = a_2$$

 $v_5 = [a] \rightarrow [a_2]$

$$(a
ightarrow a_2)
ightarrow [a]
ightarrow [a_2]$$

Obviament podem tractar abstraccions del Haskell

```
\x -> E
tal com ho hem fet amb \lambda x. E
```

• Les construccions let (o where) es poden expressar per a la inferencia de tipus amb abstraccions i aplicacions:

```
let x=I. in E
es tracta com ((\lambda x.E) L)
Per exemple,
let y = length l in take y m
es transforma en l'aplicació (\lambday.take y m)(length 1)
```

Encara que no els considerarem:

- Les guardes es tracten com un if
- El case es tracta com una definició per pattern matching ....

Considerem ara que tenim classes de tipus.

És a dir, que tenim definicions com ara

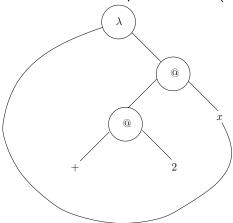
$$(+) :: \mathsf{Num} \ \mathsf{a} \Rightarrow \mathsf{a} \to \mathsf{a} \to \mathsf{a} \ (>) :: \mathsf{Ord} \ \ \mathsf{a} \Rightarrow \mathsf{a} \to \mathsf{a} \to \mathsf{Bool}$$

Això introdueix un nou tipus de restricció de context.

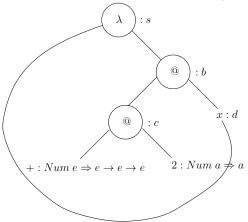
Per tant les solucions també

- han de satisfer les condicions de classe.
- contindran condicions de classe.

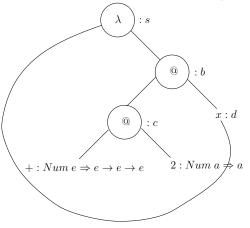
Reconsiderem l'exemple inicial: $\lambda x.(+2x)$

Reconsiderem l'exemple inicial: $\lambda x.(+2x)$

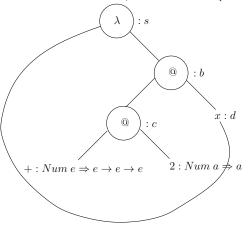
Reconsiderem l'exemple inicial: $\lambda x.(+2x)$

Equacions:

$$s = d \rightarrow b$$

 $c = d \rightarrow b$
 $e \rightarrow e \rightarrow e = a \rightarrow c$
 $Num(e), Num(a)$

Reconsiderem l'exemple inicial: $\lambda x.(+2x)$

Equacions:

cquacions.

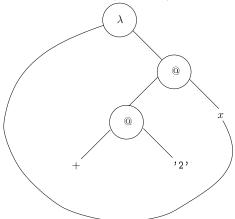
$$s = d \rightarrow b$$

 $c = d \rightarrow b$
 $e \rightarrow e \rightarrow e = a \rightarrow c$
 $Num(e), Num(a)$

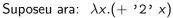
Solució:

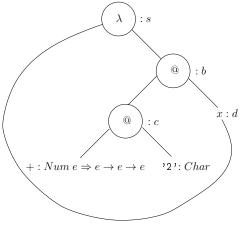
$$s = a \rightarrow a$$

 $b = a$
 $c = a \rightarrow a$
 $d = a$
 $e = a$
Num a

| Num $a => a \rightarrow a$

Suposeu ara: $\lambda x.(+ '2' x)$

Equacions:

$$s = d \rightarrow b$$

$$c = d \rightarrow b$$

$$e \rightarrow e \rightarrow e = Char \rightarrow c$$

Num(e)

Solució:

 $s = Char \rightarrow Char$

b = Char

 $c = Char \rightarrow Char$

d = Char

e = Char

Num Char ERROR!!!

L'algorisme de Milner (Exercicis)

- even x = if (rem x 2) == 0 then True else False amb rem :: int -> int -> int
- 2 last [x] = x Recordeu que [x] és x:[]
- 3 foldr f z (x : xs) = f x (foldr f z xs)
- $\mathbf{4}$ delete x (y:ys) = if x==y then vs else y: (delete x ys)
  - amb (==) :: Eq a => a -> a -> Bool